

AK-29

Zvláštní příloha 13. Román na pokračování DAVOS, autoři Kačur, CHáb, pokračování šesté

Mader se vysoukal z vozu, který svou vizáží připomínal špatně zastřižený nehet a vrhnul se na aktovku. Žlutá obálka mu rezonovala v hlavě. Touha ji zase získat zpět se ozývala hned vzápětí. Všiml si, že kolem ladné nohy bez kouska života vede mravenčí stezka, kterou se bezstarostně ubírá proud mravenců. Jací jste šťastní, zazní Maderovi v hlavě, jak vám závidím, nemusíte se zajímat o obálky, o Lukačka, o to, jak vyplnit děj vlastního života, prostě jen jste. Bastardi. V natažené ruce se mu zjevila aktovka. Otevřel ji. Vypadla žlutá obálka. Za ní tři zlaté cihly. Mader se zadíval na jednu z cihel. Ozdobným písmem do ní bylo vyryto jméno Cháb. Na žluté obálce jakbysmet. Ten Cháb? Ale, ... vždyť, ... to ne. Dr. Mader nechal vlastní tělo klesnout do trávy. O kus dál planulo nesnesitelně auto. V dálce slyšel kvičet nesnesitelně sirénu. V jedné ruce třímal cihlu, v druhé obálku a přes nohu se mu začala odvíjet další epizoda z improvizace přírody, kdy mravenec, ta jedinečná věc, začal bezmyšlenkovitě, ale s urputnou přesností, vytyčovat nové pachové ohraničení stazky. Nad Maderovou hlavou se houपालy větve. Pod ním planulo peklo. Mader upadl do mdlob, možná do polospánku. Probudila ho siréna, která se ozývala až nebezpečně blízko. Opletačky, prolétlo Maderovi hlavou. Budou se vyptávat, chtějí vědět, budou mě tu zdržovat, musím pryč, rychle. Popadl aktovku, hodil do ní cihly i s obálkou a prchnul do lesa.

Za klikou Lukáčkových dveří se rozvinulo drama. Přes kovovou rohožku se vydal slimák. Jeho slizová stopa vystavěla mezi šprušlemi kovu jakýsi most. Slimák byl mohutný a valil se kupředu. Snad jiný smysl potratil někdy ve vývojové etapě, kdy se rozhodoval mezi možnostmi být hadem nebo hovnem. Jeho nerozhodnost zapříčinila, že není ničím a obojím. Jeho dramatické opuštění života zapříčinily Lakovky. Boty patřily muži, který se pokusil, s jistým úspěchem, obohatit Lukáčkovu rohožku o několik dalších dimenzí. Slimák prošel na několik kusů kovem a na dveře se ozvalo zabušení. Dosti nevybíravé a hlomozné. Ignorovat zvonek je svým způsobem arogantní, řekl si návštěvník a zabušil ještě jednou. V ruce se mu klinkala aktovka, v aktovce zlaté cihly a žlutá obálka. Muž byl na pokraji vlastních sil. Když Lukáček otevřel, spatřil dr. Maderu jak volným pádem předstírá zdvořilost.

Na uvítací proslov se ale Lukáčkovi nedostalo času, neboť vše bylo náhle přehlušeno divokým svistem vrtulí amerického vojenského vrtulníku Black Hawk. Lukáček akorát stačil bezvládného Madera zatáhnout po stůl. Ze zahrady vedlejšího domu se ozvaly výstřely smíšené s pokřiky go go a move move. V sousedově domě se zkrátka začala odehrávat speciální operace doprovázená prokopáváním dveří, vyhazováním granátů a vyprazdňováním zásobníků do nic netušících obětí zpravodajského omylu, protože černá krabička, která byla na spodku oné neblahé aktovky, kterou za sebou vláčel na cestě za Lukáčkem zmatený Mader prostě vypadla na chodníku před číslem popisným 55 a nikoli 56, bylo číslo což visící nad vchodem do lukáčkova domu.

Nu a potom už to šlo jako po másle. Krabička vyslala zakódovaný signál, který rychlostí blesku dosvištěl až na oběžnou dráhu, přičemž proletěl kolem Hubbleova teleskopu, který měl ovšem na starost úplně jiné věci, než zachytávat triviality odněkud ze Švýcarska, poněvadž právě poněkud nezdvořile slídl v hlubinách tajemství, což ovšem může někdy mít i nečekané důsledky, o čemž by vám pamětníci z Hirošimy mohli povědět ledacos zajímavého, kde jej zachytila americký vojenský satelit, který jej obratem poslal do centra tajných operací do Springfieldu, Massachussets, kde byl vyhodnocen v superpočítači Kobra a desítkou

specialistů, kteří se neprodleně spojili s velitelem letadlové lodi Kennedy operující právě poblíž Terstu a netrvalo to příliš dlouho, kdy dva vrtulníky Black Hawk narušili vzdušný prostor ŠVÝCARSKA, přičemž do Davosu bohužel doletěl pouze jeden, neboť druhý díky poruše výškoměru poskytl návštěvníkům horkého hotelu Berghof nečekanou podívanou na ohnivý ohňostroj doplněný úchvatnými výbuchy munice a střel s plochou dráhou letu, které byly čtyři a jedna z nich dokonce opustila místo srážky vrtulníků s alpským velikánem a zcela neřízeně zamířila do Zurichu, přičemž ovšem svědomitě kopírovala terén, ale naštěstí vybuchla ještě nad Berghofem, z čehož dostala většina hostů průjem, čemuž se ovšem nelze příliš podívat.

O tom, ale i o dalších podrobnostech této operace se objevily zprávy ve světovém tisku a pochopitelně těmto událostem bylo také věnováno zvláštní číslo Neue Zürcher Zeitung, které se pochopitelně dostalo do rukou mnoha obyvatelů lázeňského letoviska Montreaux, mezi nimiž byly také vrásčité ruce ruského spisovatele Nikodyma Nabokoviče Naryškina, který zde žil v hotelu Montreaux Palace již několik let, kam se přestěhoval ze Spojených států po ohromném úspěchu jeho poněkud skandalózní knihy Lolipop pojednávající, mimo jiné, neboť se jedná o úžasné literární veledílo, o vášnivém vztahu čtyřicetileté psychoanalytičky k třináctiletému chlapci, kterážto první a nepovrchnější rovina ovšem způsobila u povrchnějšího čtenář